

pot: vsi trije otroci sinovi prvega zakona, Janez, Martin, Jožef, so padli v svetovni vojni. V drugem zakonu se mu je rodilo šest otrok, od katerih jih je pet še živih. Na stare dni se mu je k vsem

drugim težavam pridružila še dolgoletna telesna poškodba; šele smrt je 79 letnega starčka rešila njegovih nadlog. Vrli slovenski oče, Bog Ti daj večni mir!

Dopisi

Dravsko polje

Vurberg. S ponosom pričakujemo veseli dogodek. V nedeljo, na praznik Brezmadežne, 8. decembra, bo instalacija veleč. g. Jožefa Miakarja, ki je vršil provizorsko službo od 1. julija t. l. Daj Bog, da bi ga v službi župnika imeli ohranjenega do skrajnih mej življenja!

Vurberg. Oktobrski sneg je tudi nekatere posestnike sadovnjakov ogužil za težke tisočake. Na gotovih mestih so polomljena najzlahnejša in najrodovitnejša drevesa. Kaj hočemo? Življenje nas izpostavlja vednim preizkušnjam! — Pa še eno moramo povedati. Vinski veletrgovec in veleposestnik I. Črnelc iz Ljubljane da graditi na svojih posestvih v Krčevini mogočne hlevske prostore. Veliko revnih ljudi tukaj naokrog najde tam zasužka, prav dobrega. Ali neodpustljivo pa je, kako z voznjami strašansko kvarijo ceste, nekateri deli so popolnoma opropaščeni. Čeprav je obljubljena neka odškodnina občini, ali naj ima vsak toliko pameti, da se v vsakem vremenu po naših gorskih, ilovnato asfaltiranih cestah voziti ne da! Če smo ljudje, imejmo tudi usmiljenje z živino, ki ni lokomotiva, ampak živo bitje! Kmet gre sedaj z bolečim srcem s svojo živino na te izrabljene ceste. Naj bo v bodoče več obzira... — Kujavo vreme je dalo prožnosti zakonskim kandidatom. Možijo se stare in mlade. »Kar pa doma ni, se pa drugod dobi!« Posestnik Ludvik Črnezec je pri sv. Marku pri Ptujju svojo drugo polovico dobil. Daj Bog, da bi vsem srečno bilo in še drugim veselje vzbudilo.

Trniče na Dravskem polju. županske posle soseske Trniče je prevzel minul teden g. Ivan Kurnič. Upamo, da je uprava soseske dodeljena pravih rokam, saj je imenovan znan dober gospodar in velik borec za napredek kmetijstva sploh.

Ptujska gora. Farni sestaneč deklet vse župnije bo na praznik Brezmadežne popoldne po večernicah v društveni sobi župnišča. Igro »Po trnju do cvetja«, združeno s proslavo Brezmadežne, bodo priredili 15. decembra. Tako bodo lahko našo proslavo s svojim obiskom počastili tudi gostje iz sosesčine, ki se zelo zanimajo za to lepo igro. Miklavž letos ne bo obiskal Gorcev, pač pa mu pri Sv. Lovrencu izpod Ptujske gore pripravljajo zelo slovesen sprejem.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nepopisno ganljiva in vzpodbudna je bila zadnje nedeljo farna proslava zedinjenja. Šola, cerkev in vse organizacije so skupno proslavile 22. letnico naše ljubljene Jugoslavije. V solzah radosti so odhajali udeleženci, ki jih je bilo nad 400! Tako lepo zorijo sadovi poletnega »domovinskega dneva«. — Zbirka za novo bogoslovje je dosegla 1912 din in smo torej svojo »dinarsko dolžnost« že presegli. Svatje gostije Drevenšek-Dolenc so namreč prilo-

žili 100⁰ din, pogrebci na Vidovičevi sedmini so zbrali 80 din, na Pernatovi pa 60 din. — V četrtek ob pol sedmih bo v dvorani prvi Miklavžev večer. Najprej bo pretresljiva igra »Revolucija v peklu«, nato Miklavžev govor, spraševanje in razdelitev daril. Povsod vlada za ta zabavni družinski farni večer izredno zanimanje, saj hoče letos vsak svoje drage obdariti na ta način. Prireditelj je za odrasle, otroci izključno v spremstvu staršev! Darovi naj bodo do četrtega popoldne v novi šoli. — V nedeljo, 8. decembra, pa imamo akademijo v proslavo Brezmadežne. Pretresljivo lepi bosta na njej simbolična vaja fantov »Mi smo pogumni Tvoji mornarji« in igra deklet z naslovom »Uslišana«, govoreča o čudežu, ki ga je izprosila naša krajčica Slovencev, Marija Pomagaj z Brezje. Pred proslavo bo v cerkvi sprejem otrok v Marijin vrtec in blagoslovitev novega praporčka MV z darovanjem zanj. Veselo naznanjamo, da so darovali za otroški prapor 140 din svatje na Pernat-Medvedovi gostiji, Pernatovi pogrebci pa poleg bogoslovnega daru še posebej 65 din. — Na veselo svidenje v četrtek in v nedeljo!

Sv. Marjeta niže Ptujja. Zadnje dni je zelo narasla reka Drava zaradi deževja in pa kopnenja smega v koroških gorah. Voda se je izlila iz dravske struge ter poplavlila mestoma čez pol kilometra na široko ob Dravi ležeče gozdove, njive in travnike. Na njivah in travnikih ni naredila škode, ker so njive prazne, te obdravske njive, ki se nahajajo bolj v nizki legi, se rabijo le za pridelovanje koruze. Pač pa je poplava naredila občutno škodo po gozdovih, ko je voda odplavila ali pa zamutila listje ali stelo. To je za obdravske kmetovalce velik udarec; slame je letos itak bolj malo za stelo, a listje je pa odplavljeno. — Pri zavrčnem brodu na Dravi se nahajajoči rečni mlin Franca Ožingarja iz Formina so morali zaradi te povodnji prestaviti kakih 60 m višje. — Ljudje so skoraj popolnoma izpraznili polja, ker je zadnji poljski pridelek, repa, že tudi pod streho. Močno so tudi zaposleni z napravljanjem drv. Radi bi še pospravili stelo ali listje iz gozdov, ki pa radi neugodna vremena ni suho. Nekateri še imajo tudi večje količine krompirja za prodati, ali cena se mu noče zboljšati, še vedno je po din 1.35 do največ din 1.40 za kilogram. Posebno slabše sorte krompir, ki je namenjen za rejo svinj, precej gnije po kletih. Tudi čebula je letos zaradi prevlelike mokrote in poletne toče močno podvržena gnitju. — V novembru je tudi bilo več gostij. So menda pač mislili, jeseni se ženimo, ko je še več denarja, pa še nekaj pijače.

Dobre čase ustvarijo samo dobri ljudje. Dobre ljudi ustvari dober tisk!

Pazite pri
BATERIJAH
na znamko
CROATIA

Slovenske gorice

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. (Šolska božičnica.) Slovenske gorice so lepe in prijazne. Na gričih stoje lepe cerkvice, na vrhu vinogradov se pa belijo mali hrami — skromna stanovanja naših viničarjev. Naše Slovenske gorice bi bile puste in brez pravega življenja, ako ne bi skakalo po njih nebroj nebogljenih otrok, ki danes, čeprav v hudem jutranjem mrazu, prihajajo bosi v šolo po eno uro in še več daleč. Učiteljstvo pri Sv. Lovrencu bo letos tem malčkom priredilo božičnico v malo večjem obsegu. Naprosilo je vse krajevne činitelje, da bi pomagali pri tej socialni akciji. G. župnik Matija Neudauer, ki je tudi član šolskega zbora, bo našim malčkom dal na razpolago dvorano v novem Prosvetnem domu, da bodo igrali igrico »Ali je kaj trden most« in narodni prizor »Uganka«. Čisti dobiček te prireditve bo v korist šolske božičnice. Učiteljstvo je tudi potrkalo na vrata izven našega kraja in upa, da bodo prošnje uslišane, saj je po naših viničarijah mnogo dece, ki so nada naše bodočnosti. Uprizoritev v novem Prosvetnem domu bo v decembru. Lovrenska šolska deca vas že zdaj vabi na svojo prireditev! Tehtali bodo grehe in dobra dela. Videli boste, da imajo dobre angele varuhe, ki jih vodijo po trdi življenjski poti. Pariklej tudi ne bo manjkalo — bomo le videli, kdo bo zmagal! Pridite in podprite z velikim obiskom akcijo šolske božičnice!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Ugljedna družina Pignarjeva v Hvaletincih je slavila nedavno poroko hčeri Gerike. Nevesta je bila vsa leta požrtvovalna članica vseh naših društev. Brez nje-nega sodelovanja skoraj ni bila mogoča nobena večja prireditev. Njena požrtvovalnost ji pripada po očetu, ki je med vodilnimi in delovnimi člani naših organizacij. Nevesti želimo na novem domu obilo božjega blagoslova. Na gostiji so zbrali svatje za »Slov. stražo« 50 dinarjev, od katerih je daroval nevestin oče 20 din. Bog živi novoporočenca! — Zelo pogrešamo avtobusno zvezo s Ptujem, ki je že od junija sem ukinjena. Ali res ni nikogar, ki bi se hotel zavzeti, da bi osrčje Slov. goric dobilo sploh kak prometni stik s Ptujem? Prosimo merodajne faktorje, zlasti veleuglednega in za Slov. gorice že toliko zaslužnega gospoda upravnika glavne pošte v Ptujju, da se zopet zavzame za zanemarjene Slov. gorice, ki morajo sicer vsepovsod plačevati, ne prejemajo pa ničesar. Prav po mačehovsko z nami ravna.

Sv. Urban pri Ptujju. Dekliški krožek priredi v nedeljo, 8. decembra, v farnem domu zelo lepo igro »Ljubezen Marijinega otroka«, naraščaj DK

bile kot doto, ki je bila zelo upoštevana. Morda velja še izza tistih dob, da je človek »suh kot poper«.

Japonsko odkritje na nebu. Japonski zvezdoslovec Okobajatsi je te dni v zvezdarni Mitaka blizu Tokia odkril v ozvezdju Velikega leva, novo zvezdo, ki je po velikosti enajsta v tem ozvezdju. To je letos že peto nebesno telo, ki so ga odkrili zvezdoslovci ter z njim »razveselili« zemljane. — Zvezdarna Mitaka je bila zgrajena 1880 najprej v Tokiu, kasneje pa je bila preseljena v Mitako, 22 km od Tokia. Opremljena je večinoma z aparati nemškega porekla.

Skromno kosilo francoskega kralja. Francoski kralji so bili malone brez izjeme izborni jedci. Edino o Ludviku XIV.

Erik je še enkrat pogledal v Marijine velike, plave oči, ki so bile zdaj skoraj črne od bolesti in razočaranja.

»Z Bogom, Marija! Roger Asplet vas ne bo več nadlegoval!«

Marija je vzkliknila. Njen klic se je odbil od trdih skal. Nato je zaihtela. Noel jo je prijel. Njegove oči pa so zrle za Erikom, ki je že oddirjal.

»Z Bogom, Erik!« je zaklical za njim.

21.

Erik je kmalu našel Rogerjeve sledove. Slutil je, da je lopov zavlil proti Hillu, da bi se tam sestal z Orlogovo tolpo. Ni se varal. Asplet je res hitel v Hill, toda ko je prispel v mesto, je tolpa že izginila. Tako je Roger ostal sam. V San Francisco si ni upal, ker se je bal, da bodo njegovi zločini, ki so mu pripomogli do bogastva, prišli na svetlo. Ni se varal: časopisi so vse opisali. Njegov drug je pobegnil, poslovne knjige pa je policija zaplenila.

Asplet je čital časopisna poročila in v manjših naselbinah, v katerih se je ustavljal, videl tiralice, ki so bile izdane zoper njega. Vedel je tudi, da mu je Erik Folkman za petami. In vendar ni izgubil poguma.

Erik ni opustil zasledovanja. Podoben je bil lovskemu psu, ki ne izpusti plena izpred oči. Zdaj je bil bliže žrtvi, zdaj dalje od nje, toda vedno na sledi.

Asplet je čutil preganjalca za seboj in se je izmikal ter skrival, ko preganjana zver. Po večmesečnem begu in skrivanju je nekega jutra stal na robu globokega prepada. Njegov pogled se je izgubil v dolini. Nato se je obrnil in jezdil na drugo stran planote. Tedaj je zagledal pod seboj Erika, ki je jezdil navzgor.

Roger je potegnil izza pasu samokres. Streljati še ni mogel, ker je bil Erik predaleč.

Erik je videl Aspleta in se mu počasi bližal. Čim bliže je prihajal, tem previdnejši je bil. Spotoma je porabil vsak predmet, ki je služil za kritje. Roger je obrnil svojega konja proti prepadu, ki je ležal kakih tisoč metrov niže. Ko je Erik prispel do vhoda tega prepada, se mu je nudil prizor, ob katerem mu je ledenela kri v žilah. Nekaj metrov pod Rogerjem je videl nizko postavo, ki se je vzpenjala navzgor. Bil je Benjamin, Marijin brat. Erik bi ga spoznal med tisoč fanti.

Roger je dvignil roko, v kateri je imel samokres. V naslednjem trenutku bi moral počiti smrtonosni strel. Erik je na ves glas zavpil:

»Benjamin, lezi!«

Strel je počil. Benjamin je padel in se valil v glo-bino. Erik pa je vzpodbodel konja in je ko blisk pridrvel do Rogerja. V naslednjem trenutku se je ko tiger vrغل nanj.

pa priredi prizorček »Venčarica« in telovadno točko »Slovenka sem«. Prijatelji vijudno vabljeni!

Mursko polje

Štrigova pri Ljutomeru. Hrvatsko časopisje se je pretekli teden na široko razpisalo o uspehu odposlanstva iz Štrigove, ki ga je ban dr. Ivo Šubašič na svojem potovanju sprejel v Čakovcu. Deputacija je baje g. banu predložila željo Štrigovčanov, da se Štrigova pripoji banovini Hrvatski. G. ban da je odposlanstvu odgovoril, da mu je »štrigovsko vprašanje« dobro znano in da je tudi on mnenja, naj se Štrigova vrne k Hrvatski. Izdelana da je že v tem smislu uredba in čaka samo na podpis kraljevega namestništva, iz česar naj bi sledilo, da je priključitev Štrigove k banovini Hrvatski samo še vprašanje kratkega časa. K vsemu temu Štrigovčani pripominjamo: Za kako odposlanstvo, ki se je baje zgledalo pri g. banu, ni odposlanstvo Štrigovskih občanov in tudi ne more zastopati njih želja, ker ni imelo in tudi nima za to nobenega pooblastila. Naj bo široki javnosti znano, da tistih par nezadovoljnih, ki jih je g. banu predstavil neki gospod, ne more predstavljati splošnega mnenja Štrigovskih občanov, ker bo v zadevi, ko bo prišel za to čas, ljudstvo soodločalo samo ali potom svojih zak. zastopnikov. Uredbe hrvatskega bana, podpisane od kraljevega namestništva, se ne morejo nanašati na ničesar, kar ne pripada banovini Hrvatski. Štrigova je danes (in upamo tudi v bodoče) v sestavu dravske banovine in z njo sedela ne bi mogla razpolagati uredba banovine Hrvatske. Vrnitev Štrigove k banovini Hrvatski se pa na drugi strani ne bi mogla izvršiti z uredbo kralj. vlada v Beogradu, ker ta ne bi bila upravičena banovini Hrvatski niti nekaj dodati niti nekaj odvzeti. Za teritorialne spremembe med banovino Hrvatsko in ostalo državo bo morala torej biti slična uredba tisti, s katero je bil uveljavljen sporazum. Želja vseh nas Štrigovčanov pa je ta, da ostanemo za vedno v sklopu banovine Slovenije, kar si naj tistih par nezadovoljnih dobro zapomni. — Štrigovčan.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Eden izmed najbolj perečih problemov v naši metropoli je tudi graditev jetnišnice za okrožno sodišče. Naša občina je že prej nameravala povečati prostore jetnišnice okrajnega sodišča, a je sprevidela, da je mnogo primernejše zgraditi nove prostore, za kar bi občina dobivala denar in izkupičku prodanih parcel. — Naš občinski odbor je na zadnji občinski seji sklenil, da se v prihodnjem proračunu predvidi 5 štipendij za najrevnejše in talentirane dijake naše občine. To je hvalevredna gesta občinskega odbora, ki jo je sprožil g. Čeh. — Na praznik zedinjenja 1. decembra je bil izročen spomenik prekmurskih književnikov, ki ga je postavil Meddruštveni odbor, v varstvo soboški občini. Pri tej domači slovesnosti je sodeloval tudi naš pevski zbor »Zarja«. Po slovesnosti je bila odprta razstava naših domačih umetnikov, pri kateri so zastopani akademski slikar g. prof. Jakob Karel, samouk Albin Sagadin in kipar Kuhar. — Upravitelj naše bolnišnice g. Vudler, ki je v So-

boti služboval nad 2 in pol leta, je premeščen v Celje. — Iz zanesljivih virov smo zvedeli, da je na graditev nove bolnišnice predvidenih 20 milijonov dinarjev kredita. Z gradnjo novega preprotnega poslojpa se bo začelo že spomladi. — Največja stanovanjska hiša v Soboti, ki jo je postavilo društvo železničarjev, je že pod streho.

Sebeborci. Vsa stavbna dela za graditev naše nove dvorazredne šole je prevzel domači prekmurski stavbenik g. Štefan Sraka.

Turnišče. Pred nedavnim se je ustanovil Fantovski odsek, katerega bo že letos v novem farnoprosvetnem domu obiskal sv. Miklavž.

Dolnja Lendava. Pred dnevi sta pri nas v krogu svoje družine in znancev praznovala zlato poroko g. Belovič Anton in njegova žena Cecilija. — Katarinino proščenje smo prav slovesno proslavili.

Sv. Sebeščan. Naši delavci so se vrnili iz Beija, Bačke in drugih krajev. Zaslužek je bil srednje dober, na nekaterih krajih pa slab. Nekaj pa bo le pomoči za zimsko mesec. Nekateri mlajše delavske moči pa so ostale tam in to proti volji svojih staršev. Slab sad našega izseljevanja. Mladina se pokvari in zaide popolnoma v blato, kesanje pa pride navadno prepozno. — Občni zbor Prosvetnega društva bo 15. decembra.

Črenšovci. Pri nas je bil sv. misijon, ki je nadvse dobro uspel. Upamo, da nam ne bo treba zopet 20 let čakati, da dobimo drugi misijon. Naj bi sadovi tega misijona ostali dolgo zlasti pri naši mladini!

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Banska uprava je tudi pri nas uvedla akcijo za prehrano prebivalstva. Poverjena je »Vinarski zadrugi«, ki je te dni že zbirala naročila in vreče za koruzo in rž ter se pripravljamo, da naročeno zrnje razdelimo, kakor hitro bo prispelo poročilo o dobavi. — Sneg je na mah ustavljal vsa dela na poljih, v gozdovih in vinogradih. Občina je končala s tlakovanjem ceste v Gradišča, manjka še gramoza. Sedaj pride na vrsto cesta v Paradž. Morala bi biti tudi urejena cesta v Pristavo do Petroviča, ki je v najslabšem stanju. Prebivalci Pristave pravijo, da se ni noben župan in ne odbornik resno in z vneto oprjel dela za zboljšanje te ceste, rajši mučijo svojo živino. Kdor ne veruje, naj pogleda! Res je pa le. — Agrarna kreditna zadruga naznanja, da dobiva toliko vprašanj o sprejemu v zadrugo, da bi tajnik moral imeti zlati čas, da bi vsem vprašalcem odgovarjal, in še poseben sklad za znamke itd. Vsem tem se odgovarja, da se brez priloženih znamk ne odgovarja nikomur. Cvetkovčani pri Veliki Nedelji pa se obrniti na svojo domačo Agrarno kreditno zadrugo, katere načelnik je g. župan, tajnik pa g. Jože Korpar v Ostuševcih. Čudno, da tega ne veste.

Dravinjska dolina

Majšperk. V nedeljo, dne 8. decembra, vabimo domačine in sosedo na res lepo in vzgojno igro petdejanko: »Na krivih potih«, ki jo uprizori Dekliški krožek kot proslavo Brezmadežni v prosvetni dvorani ob 3. uri popoldne in ob pol 7. uri zvečer. Začetek točno. Pred in po igri za-

poje moški pevski zbor. Prijazno vabimo tudi sestrške Dekliške krožke iz sosednjih župnij. Pridite! Vstopnina običajna.

Stanovsko-Poljčane. 24. novembra sta obhajala zakonska Štefan in Apolonija Cvahte, p. d. Štefeka, bolj na tihem petdesetletni spomin svoje poroke. V krogu hčer in sina smo se veselili z zlatoporočencema sorodniki in prijatelji. Rada pomagata pri delu na vse strani, saj sta še čila in zdrava. Bog ju ohrani! aka še do skrajnih mej človeškega življenja! — Gostje smo občudovali med drugim šopek zrelih malin in to ob koncu novembra. Šopek je podarila družina Frasova od Sv. Jerneja. Spomnili smo se tudi novega bogoslovja in smo zbrali 60 din v ta namen.

Slovenjebistriški okraj

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Prosvetno društvo vabi na obisk Miklavževega večera, ki bo v nedeljo, 8. decembra. Spored bo prav krasen. Igra »Parkelj v košu«. Nato prihod Miklavža z obdarovanjem in prosta zabava. Pridite!

Celjska okolica

Nova cerkev pri Celju. O neareči kolesarja Franca Pintarja, o kateri je »Slov. gospodar« poročal dne 13. novembra, nam sporočajo še sledeče: Ponesrečenec Franc Pintar se je vračal od doma v Celju, kjer se učil. Je precej hitro vozil s kolesom in vendar ne tako, da bi se moralo kaj zgoditi, razen če bi kaj posebnega prišlo. Hrib Breznica je samo mala vzpetina, ne pa kaka strmina. Ko je Pintar vozil po vzpetini navzdol, je naenkrat zagledal pred seboj Jurija Cretnika, ki je šel zraven kolesa. Pintar je videl, da se mu ne more s kolesom izogniti, zato je naglo zavril prednje kolo. To je bilo zanj usodno in ga je vrglo preko kolesa, kjer je za nekaj časa obležal v nezavesti.

Savinjska dolina

Šmartno ob Paki. V nedeljo, 1. decembra, so tukajšnja katoliška društva prav lepo in dostojno proslavila praznik zedinjenja. Po sv. maši se je zbralo kar precejšnje število ljudi v »Našem domu«, ki so z zanimanjem sledili posameznim lepim točkam proslave 22 letnice sožitja treh bratskih narodov v skupni državi — veliki Jugoslaviji.

Laški okraj

Sv. Rupert nad Laškimi. Zima že kima in mrzli sibirski veter ali še boljše vihar že dolge dneve razsaja po naših hribih, da se radi poskrjemo v tople domove; poljsko delo je zastalo, lotili se bomo v zimi notranjih opravil. V nedeljo, 24. novembra, je kljub skrajno neprijetnemu vremenu k nam prihitel gospod bivši poslanec prof. Bitenc iz Celja. V FO je zbral lepo število mlajših in starejših naših fantov v kaplaniji ter jim v obsežnem, poljudnem govoru razjasnil, kako potrebno je za mladega fanta, da v krščanski organizaciji zastavi svoje dušne in telesne moči za svojo in naroda srečo in blago. G. govornik nam je podal tudi navodila, kako naj zlasti zimski čas porabimo, da zberemo vse dobre fante, mladce in naraščaj v koristno in lepo delo mladinskega ude-

človeka, ki so ga našli Marijini pastirji na neki stezi Rajskega dola, ni bilo mogoče spoznati. Bil je brez zavesti. Njegovo telo je bilo v pravem pomenu besede pokrito z ranami. Grozno borbo je moral imeti za seboj. Na ozki stezi sta stala dva konja, oba čisto izčrpana.

Covboji so onesvečenega človeka nesli v dol. Njegov obraz je bil upadel, oči so senčile globoki, temni krogi.

Nihče ga ni poznal. Benjamin je naročil Mariji, naj prinesejo tujca, ki mu je bil s svojim vzklikom rešil življenje, v Rajski dol. Ko je zagledal fant ranjenca, je glasno zavpil:

»Marija, Marija, on je tu!«

On?... Kdo?... Erik — jo je spreletelo ko blisk. Na zunaj se je premagovala. V sanjah si je vedno predstavljala: Erik se bo vrnil, oni drugi pa bo umrl...

Ko je Ivanka, ki je bila slučajno pri Mariji na obisku, stopila v Noelovem spremstvu v hišo, je ležal Erik prav tako, kot prej na stezi. Noel se je sklonil nad njega in poslušal. Nazadnje je izjavil:

»Živi in bo živ!«

Ženski sta se spogledali. Ivankin smehljaj in lesket Marijinih oči sta povedala več ko tisoč besed...

Ko je Erik prvič odprl oči, je videl samo Noela pri postelji. Dolgo ga je molče gledal, potem pa šepetaje vprašal:

»Kje sem?«

»Doma!« je odgovoril Noel. Čez čas je nadaljeval:

»Erik, Nevada spet prosto diha. Tisti človek leži na dnu takega prepada, v katerega nikdar ne bo stopila človeška noga.«

Erik je spet izgubil zavest. Ko je drugič odprl oči, je zagledal pri sebi Ivanko. Pobožala ga je in nežno vprašala:

»Bratec, ali je zdaj mirno tvoje srce?«

Erik je prikimal, toda oči so govorile drugače.

Ko je bolnik tretjič odprl oči, je zagledal Marijo. Oči so se pogubile v oči. Marijine oči so žarele. Njene ustnice so zašepetale eno edino besedo:

»Erik!«

Ta beseda je premostila prepad, ki ju je bil ločil. V trenutku je bila pozabljena vsa preteklost.

»Marija!« se je nasmehnil Erik. Čez čas je dodal:

»Spet slišim ptičji spev!«

Marija se je veselo zasmejala. Z ozko ročico je prijela Erikovo trdo, shujšano desnico. Mehko je dejala:

»Erik! Spet je pomlad tu!«

Nato se je sklonila k njemu in ga poljubila...

in XV. vedo povedati zgodovinske knjige, da sta bila razmeroma skromna ter nista ljubila obilne jedače. Toda takratni pojem skromnosti je bil kaj drugačen od današnjega. Kar poglejte naslednje kosilo, ki si ga je Ludvik XIV. privoščil l. 1744.: dve veliki juhi iz sekanih kapunov, pečena jerebica, nadevana piščeta, to je bilo kot predjed, sledi: telečja pečena, kokošje meso, jerebica v omaki, pečena grlica, puran na ražnju, dve skledi kapunovine, perutnine in svinjine, dve skledi kljunačev, zelenjave, solate, razne kreme. To »skromno« kosilo francoskega monarha je takrat veljalo nič manj kot 400 lber. In temu pravi zgodovina »skromnost!«

stvovanja. Iskreno so se fantje zahvalili požrtvovalnemu in prijaznemu gospodu profesorju za njegov trud, proseč ga še nadaljnje naklonjenosti. — Tudi še v drugih smereh se hočemo v tej zimi gibati. Zadnji teden v adventu, od 15. do 22. decembra, bomo imeli ljudski misijon; pridejo k nam trije gospodje lazaristi iz Celja. Dne 10. in 17. decembra pa bo gospodarsko predavanje za vse stroke kmečkega udejstvovanja. Bog nam daj svojo pomoč, da vse nameravano zimsko delo dobro izvršimo! Sv. Andrej nam je prinesel snežno, ledeno, mrzlo odejo, da bomo toliko rajši poslušali govornike in predavatelje!

Posavje

Razbor pri Zidanem mostu. Ob sklepu cerkvene leta so bile v župniji sledeče poroke: Dne 5. oktobra je odpejal posestnik Mesojedane Fr. Jelenc Heleno, 26. oktobra je vzel za družico na poti novega življenja posestnik Ogrinc Anton iz Sevnice v krščansko dekle Marko Marijo iz Pameč, 9. novembra je bila poročena kuharica v graščini Ruda Mrgolec Terezija, doma iz Skocijana pri Mokronogu z znanim gostilničarjem na Bregu Klinkom Alojzijem in 4. novembra je osrečil mizar Pompe Silvester, sin iz ugledne Pompetove rodbine na Križu Smit Justino, šiviljo, hčerko premožnega kmeta v Pamečah. Nepričakovano si je ženin Budan Julius, inženir v Beogradu, izbral za kraj svoje poroke Lisco, kjer je postavil prof. Pavlič lično kapelico M. B. po obilni darežljivosti Blaža Jurka in župnika Pretnar Jožefa. V tej kapelici sta obhajala sv. poroko ženin Budan in nevesta Dolenc Gizela 5. novembra v prazniškem razpoloženju. Poročil ju je g. župnik Pretnar Jože, sv. mašo je daroval za novoporočenca prof. Pavlič iz Jurklostra. Zanimivo je, da je bila ta poroka prva v novi kapelici. — Selo Razbor je oddaljeno od banovinske ceste 15 minut po občinski cesti, ki že dolgo let ni bila posipana. Je tako blato, da se skoro vsak izogne prekrasni izletni točki, ker še ni izdala

Cirilova v Trbovljah!

V prostoru, kjer je doslej delovala Zadruga knjigarna, ki je zaradi zadrugnega zakona morala prenehati s poslovanjem, je otvorila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru svojo podružnico. Tako imamo sedaj tudi pri nas v Trbovljah prodajalno Tiskarne sv. Cirila.

Kaj vse bomo v tej trgovini dobili? — Vse vrste papirja in pisarniških potrebščin, šolske potrebšchine, knjige, molitvenike, rožne vence, križe, kipe, slike, spominke, galanterijske predmete, denarnice, aktovke, albume, razglednice, beležnice, posebno velika izbira nalivnih peres itd. itd.

Vabimo vas, oglasite se v naši prodajalni v Trbovljah. Loke 253.

občina garancije, da ne bodo pešči ostali zakopani v prevelikem cestnem blatu. Tri občinske odbornike imamo za naš okoliš, naj se vendar zgamejo iz mrtvila in odločno zahtevajo popravilo občinske ceste na Razbor! — V začetku novembra je odšel naš šolski upravitelj Švac Ivo, ki je agilno deloval v šoli z dobroto in za izvenšolsko mladino vodil dva kmetijska tečaja. Njegova zašluga je, da si morejo Razborčani svetiti z elektriko. Župnika bo gospoda ohranila v trajnem spominu. Ker imamo sedaj samo učiteljico, je želja župljanov, da prosvetna oblast nastavi novo moško moč, ki bo nadaljevala započeto delo prednika. — V naravno-verskem pogledu se je župnija po sv. misijonu prenovila. — Letina je izredno slaba, posebno pridelek vina in sadja je popolnoma izostal. Ubogi trijo veliko pomanjkanje. Nujno je, da občine bodo ljudstva zmanjšajo in preskrbijo potrebnega cenenežga živeža, posebno koruze po znižani ceni.

Boji za morska vrata

Ogrožene tri točke Sredozemlja

Od začetka te vojne do danes je neprestano v ospredju zanimanje za vprašanje: Kdo bo ostal gospodar treh vrat v Sredozemsko morje? Tri glavna vrata v Sredozemske morske ožine in obenem trdnjave so: Gibraltar, Sueški prekop in Dardanele.

Naj bo že kakor koli, dejstvo je, da so vse te tri najvažnejše točke Sredozemlja postale tako rekoč istočasno ogrožene, pa naj bi si jih rad polastil ta ali oni.

Praden bi bila vojna v Evropi tudi zares končana, naj bi Gibraltar, Suez in Dardanele dobili nove gospodarje. Najnovejša usmerjenost vojaških kretanj kaže, da boj tudi res gre v to smer. Nemci naj bi zavzeli od kopne strani Gibraltar, ker je na kakšen uspešen nastop njihove mornarice zazdaj precej težko misliti. Italijani naj bi se z vso silo vrgli na Suez, na vzhodu pa naj bi Rusi uresničili svojo večstoletno željo in si priborili Dardanele.

Nemci proti Gibraltarju

Dogodki po zlomu Francije kažejo, da je bil morda res zasnovan načrt, da se omenjena tri pomorska vrata v Sredozemlje porazdelijo na Nemčijo, Italijo in Rusijo.

Nemci so po porazu Francije zasedli vso zahodno francosko obalo do Pirenejev (gorovje med južno Francijo in Španijo), kjer po nepotrjenih poročilih zbirajo močno svojo vojsko, kljub temu, da jih na tej strani od juga prav gotovo nihče ne ogroža. Morda bo pa le res, da nameravajo v sporazumu s Španijo prodreti po španskih tleh do najmočnejše pomorske trdnjave v Evropi, do Gibraltarja in ga iztrgati Angležem iz rok. Kako velika izguba bi bila to za Veliko Britanijo, je odveč posebej poudarjati, saj so se stekali doslej ogromni milijoni in milijarde v angleško blagajno samo od visokih taks, ki so jih morale plačevati tuje ladje, če so hotele skozi to važno morskorožino.

Kakor pa lahko sklepamo iz najnovejših diplomatskih dogodkov, do nemškega pohoda na Gibraltar zaenkrat ne bo prišlo, ker se Španija še ni priključila trozvezi Nemčija-Italija-Ja-

ponska. Tudi Francija se je, kolikor ni zasedena od Nemcev, radi nasilne izselitve Francozov iz Lorene, nekako izmaknila iz popolne naslonitve na gospodarsko politiko in preosnovno Evrope po načrtih Nemčije ter Italije.

Italiji gre za Suez

Italijo tudi že dolgo boli, da mora odšteti visoke vsote, če hoče s svojimi ladjami vzdrževati redno trgovsko zvezo s svojimi vzhodnoafriškimi posestvi. Zdaj, ko je italijanska severna Afrika dobila močnega moža v osebi iz Abesinije dobro znanega maršala Grazianija, napovedujejo neizprosne napade od italijanske strani na Suez, ker Italijanom se zdi nemogoče stanje, da ne bi Italija pri tem prekopu ne imela prav nobene besede. Če se bo temu vojskovođji posrečilo izvesti ta, drugi del načrta za zasedbo vseh sredozemskih vrat, je zaenkrat še nemogoče prav odgovoriti, ker so takšne stvari v zvezi še z drugimi dogodki, ki se danes odigravajo v Evropi.

Ko omenjamo važnost Sueškega prekopa, ne smemo pozabiti na vrata v Egipt, ki je pod angleškim pokroviteljstvom, na angleško severnoafriško trdnjavo Marsa Matruh, katero ime tolikokrat beležijo italijanska vojna poročila.

Na sredi poti med egiptovsko-libijsko mejo in med Aleksandrijo leži na sredozemski obali

Marsa Matruh. V tej trdnjavi sede angleške čete in varujejo vdor proti Aleksandriji od zahoda prav tako, kot straži pristaniško mesto Abukir Aleksandrijo od vzhoda. Kdor hoče imeti Aleksandrijo, mora prisiliti k padcu eno od omenjenih dveh utrjenih postojank.

Boj za pot v Indijo in za Egipt, ki je ključ do te poti, se v zgodovini ni spremenil. Napoleon je hotel Angleže zadeti v Egiptu. Napadel je Abukir. Njegova mornarica je bila premagana, njegova suhozemska vojska pa je zmagovala. Francozi so bitko dobili, niso pa mogli pobrati sadov svoje zmage. Kar je delal Napoleon pri Abukiru, poskuša sedaj italijanski maršal Grazianij pri Marsa Matruhu.

Nič ni novega pod soncem. Kdor brani Marso Matruh, ve tudi, kam mora usmeriti svojo obrambo. Če pride napad proti Aleksandriji po morju, mora računati s to trdnjavo, ki s svojimi topovi obvlada velik del morja. Če pride napad od zahoda, naleti na Marso Matruh. Ako se približuje Aleksandriji globlje v notranjosti, se bo težko izognil območju topovskega ognja iz Marsa Matruha, ki sega 3 km globoko. Velja pa, kdor ima Marso Matruh, ima Aleksandrijo in kdor ima Aleksandrijo, ima Sueški prekop.

Naznanila o velikopotezno zasnovani italijanski ofenzivi proti Suez pod maršalom Grazianijem so potihnila začasno, ker je Italija preveč zaposlena z Grčijo in Anglijo v Albaniji.

Dardanele

Na tretjih, ne dosti manj važnih vratih, v Dardanelah pa naj bi se pojavili Rusi. Del evropske politične javnosti misli, da so zadnji ruski koraki na evropskem vzhodu, zasedba Besarabije in važnih pomorskih oporišč ob izlivu Donave, prvi korak k uresničenju tega ruskega cilja. Politični preroki so napovedovali, da bo Rusija s svojo drugo nogo v doglednem času stopila v Bolgarijo, odkoder bi se že zelo približala svojemu končnemu cilju. Zelo težko pa si je zamisliti, da bi to storila v sporazumu s kako drugo evropsko državo, ker gotovo nobeni ne gre v račun, da bi se morala odpovedati svojemu vplivu in seveda tudi svojim velikim koristim, ki bi jih imela od važnih prometnih zvez skozi te kraje. Ta ugotovitve govori za to, da si je Rusija zamislila uresničenje tega svojega načrta na lastno pest, brez sporazuma z drugimi evropskimi državami.

Nepričakovano prodiranje Grkov v Albanijo z angleško pomočjo, odločna naslonitev Turčije na Anglijo s ciljem, da brani Grčijo, če bi bila napadna, in odločitev bolgarskega pristopa k trozvezi Nemčija-Italija-Japonska — vse to je popolnoma zasenčilo ruske upe, da bi jim padle Dardanele brez boja v roke.

Krvava tekma tudi za bodoče

Vsi oredznaki pa pravi, da v novo preurejeni Evropi, če bo do nje prišlo, skoro gotovo ne bo vladal na Sredozemlju blažen in toliko zaželeni mir, pač pa bi nastala nova, morda celo krvava tekma za to, katera od tistih držav, ki bodo odločale v novi Evropi, bo imela več besede v tem delu sveta, kjer si svoj življenjski prostor zamišlja toliko narodov. Tako bo v nekem oziru postala nova Evropa spet stara, ker bojev potem gotovo še ne bo za vselej konec, le tekmeči bodo morda drugi, kakor pa so zdaj.

Kmečka trgovina

Kakšne cene so odločilne?

Cene vsakega blaga so zelo nestalne in spreminljive. Danes silno poceni blago lahko postane čez noč silno drago in tudi narobe. Vse je odvisno od tega, kako se blago potrebuje in koliko ga je na razpolago. Če se blago zelo potrebuje in se težko dobi, je njegova cena visoka in najslj je to blago v normalnih razmerah še tako malo vredno. Seveda naraste cena blagu tako le v izrednih razmerah. In v tem je vzrok, da je danes cena gotovega blaga narasla preko stvarne vrednosti tega blaga, kajti danes živimo v izrednih časih

in je zato nemogoče, da bi vse blago ohranilo ceno, kakršno je imelo v normalnih časih.

Če je zaprt uvoz iz čezmorskih dežel, se mora podražiti blago, ki prihaja iz teh dežel in ki ga doma ni mogoče popolnoma nadomestiti. To blago nikakor ne more imeti cene, kakršno je imelo pred ustavitvijo uvoza, temveč bo imelo višjo ceno. Nobena odredba in nobena kazen tega ne more preprečiti, saj n. pr. v Nemčiji po časopisnih poročilih ljudi, ki so dvignili cene in se niso ravnali po predpisih, streljajo, pa brez uspeha. Blago je dejansko vredno najmanj toliko, kol-